

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szabó Albert könyvnyomdáiban Kézdi-Vásárhelyt, hova úgy a lap beltartalmát részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyilatkozatok, stb. intézendők.

Nyilatkozatok soronként 10 kr-ért közöltetnek.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hírlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — k
Fél évre . . . 3 frt — k
Negyed évre . . . 1 frt 50 k
Külföldre 1 évre 8 frt — k
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak térfigatáért 4 krajczár. Hivatásos hirdetések külön árával szerinti számítanak. Ezenkívül minden bejelentésnél 30 krajczár bélyeg-díj fizetendő.

A kézdívásárhelyi sétatér ügye.

Kézdi-Vásárhely, 1890. június 14.

Mióta városunk pénzügyi viszonyai javulni kezdettek, ismét felszínre kerültek a város haladására irányuló mindazon reformeszmék, melyeket évek során pihentetni kellett a pénzhány miatt. Daczára azon óriás terheknek, mik e városra nehezülnek, van remény, hogy a községi háztartás nem sokára rendbe jön s évenként jut valami szépség- és közegészségügyi czélokra is s így Kézdi-Vásárhely is a haladó városok sorába lép.

A sétatér eszméje az utóbbi időben városunk minden köreiben állandó érdeklődés tárgyát képezi, mióta a város képviselőtestülete nemcsak magáévá tette az eszmét, hanem alkalmas helyet is adott e czélra s egyszersmind kebeléből egy bizottságot küldött ki azon utasítással, hogy készítsessen tervet, költségvetést.

Ezzel ezen ügy napikérdéssé vált, melylyel úgy maga a kiküldött bizottság, mint maga a társadalom egész előszeretettel foglalkozik, mert, hogy egy sétatér beállítása ma már elodázhatlan szükségét képez, azt mindenki belátja. Másutt talán luxus-articulus, nálunk szükség, mert ezen példátlanul összezsufolt városban a sétatér lenne egyetlen pont, hol minden társadalmi osztály, bevégzett munkája után, enyhet, üdülést találhatna. Bátran elmondhatjuk, hogy a magyarországi alföld bármelyik városának több fája, árnyéka van, mint a bércezes Székelyföld eme virágzó városának, melyben nyári hő napok alatt csak

a falak mellett kaphatunk némi árnyékot; ez pedig vajmi sivár dolog.

A képviselőtestület által kiküldött bizottság melegen karolta fel az ügyet, sokat tanácskozott felette, elkészítette a mérnöki tervrajzot és a költségvetést. A mérnöki tervzet a sétatérrel kívül felvett egy gőz-, egy hideg- és melegfürdőt és végre egy vendéglőt, melyeknek költségeit 27 ezer frtban irányozta elő. A bizottság alaposan megvitatta a dolgot, úgy találta, hogy jelenleg a város anyagi viszonyaira való tekintettel, csupán a sétatér és uszoda lenne kiépítendő, melyek költségei nem oly nagyok, hogy a város meg ne bírná.

Mi a bizottság ezen véleményét teljesen osztjuk, mert valóságos szüksége városunknak csupán a sétatérre van, hideg fürdők van több és pedig hatásos ásványos fürdők is, a meleg fürdő is pótolható házilag, a gőzfürdő pedig valószínűleg minden időkre egy szelid óhaj fog maradni, mert azt, ha valaki ingyen építené is ki, e város közönsége fenn nem tudná tartani; vendéglőre meg épen semmi szükség nincs, ebből nagyon is sok van minálunk, tehát a mi egy igazán nagy hiányt pótol, az egyedül a sétatér. Ennek a költségeit a város és ennek áldozatkész közönsége megbirja. A múltból tudjuk, hogy városunk közönsége egy jótékony czélra egy napon 1000 frtot irt alá. Meg vagyunk győződve, hogy közönségünknek még lesz ilyen jó napja akkor is, midőn majd a sétatér javára kell adnia. Mi legkevésbé sem tartunk te-

hát attól, hogy a sétatér költségei még közadakozás útján is ki ne kerüljenek, azon esetben, ha a város mint erkölcsi testület, a kiadásokat fedezni nem tudná. Akadályt tehát sehol sem látunk. Egy kissé megakadt az ügy folyása az által, hogy a folyó hó 8-ra összehívott képviselőtestületi közgyűlés, mely az ugynevezett Vinternitz-féle teleknek sétatérre leendő átalakítása s a kiküldött bizottság jelentése felett lett volna hivatalba határozni, nem jött kellő számban össze s így a közgyűlés 30 napra elhalasztott, azonban ez koránt sem azt jelenti, hogy a sétatér-kérdés el lett volna ejtve; csupán egy kis késedelmet szenvedett. Ez különben kárral egyáltalában nem jár, mert a jövő tavaszig van idő bővön.

Igy állván a dolgok, jogunk van remélni, hogy a képviselőtestület készségesen hozzájárul a bizottság véleményéhez és a sétatér építése jövő tavaszon kezdetét veendi.

ORSZÁGGYÜLÉS.

Folyó június hó 10-én úgy a képviselő-, mint a főrendiház rövid ülést tartottak.

Mindkét házban felolvastattak a királyi leirat, mely az országgyűlést október elsejéig elnapolja.

A képviselőházban báró Kaas Ivor sürgette meg a Dunáninneni ev. püspökválasztás tárgyában előterjesztett interpellációjára a választ, minnek következtében úgy a miniszterelnök, mint báró Kaas Ivor között hosszabb vita fejlett ki.

A képviselőház október 1-ső napján ül ismét össze.

A főrendiház e hó 12. déli 12 órakor rövid ülést tartott báró Vay Miklós elnöke alatt. Felolvas-

A „Székelyföld“ tárczája.

A község átalakítója.

Irta: Gáti Győző.

Az ujtók rendszeren abba a hibába esnek, hogy ujtásaikat ott kezdik, hol tulajdonképpen már végezniök kellene, s igaz, mit egy derék tanító állított az ily ujtókról, hogy: ezek rendszeren tullőnek a czélra! A reformatornak, az építéshez hasonlóan alapjában kell kezdeni az ujtandó épület emelését; s ezt Alföldi igen jól tudta; nem is lőtt a czélra tul; mert először is a szívre hatott, azt iparkodott nemesíteni, jól tudván, hogy a nemesen érző szív fogékony, s a fogékony mellett könynyűséggel jutunk el a tudás különböző fokára.

Erköles irányú nevelése tehát odahatott, hogy felébreszse az emberben a tudatot, hogy: „ember“. Pedig ez talán a legnehezebb és épen talán ez oka annak, hogy a tanítóság méltó elismerésben nem részesül még mai napig sem, mert az emberek nagy része még önmagában sem ismerik fel az „ember“-t, képtelen a tanítóban tisztelni azt, mit önmagában nem ismert fel. A legrégebbi görög bölcsélet alapelve volt: „ismerd meg tenn magadat“; s igen helyesen, mert csak az, ki önmagát ismeri, képes emberismerettel birni, s csak az képes embertársai ténykedése felett méltó, elfogulatlan s emberiségünk méltóságát megillető ítéletet mondani!

Alföldi nemcsak értette a görög bölcsészetet ez alapelvét, hanem azt követte is; megismerte önmagát, s ismerni tanulta embertársait is; megismerte azokat, felemelt fövel állott meg előttük, fenhagyon hirdetve azon eszmákat, melyeknek kimondása gyakran felfelé: fájó; lefelé: elszomorító, de magukban foglalják az elvitázhatatlan, megdönthetetlen igazságokat. S az igazmondás nem mindenkinek kedves, főleg akkor, ha fölényünk tudatában állunk, s az ember törvényes, jogos követeléseit fejtegeti.

Alföldi pedig azt fejtegette.

Most is, midőn felkeressük Pusztahelyen, a tanásteremben együtt találjuk a község érdemes bírát, a tantestület felügyeletére törvényesen hivatott iskolaszéki tagokat, s a falu átalakítóját Alföldi tanítót.

— Tagadhatatlan, — szól az iskolaszék elnöke, Buzás Ernő, miután Alföldi az épen most tárgyalt üggyhöz hozzászólva leült — hogy tanító urnak teljes igaza van akkor, mikor népnevelésünk ügyében mindent, mit a kormány, a község s a tanügy vezetésére hivatott közegek tenni kötelesek: megköveteli; de nem tartom jogosnak s igazságosnak azt, hogy a tanító ur a tanítókat oly magas polezra akarja állítani, s hogy részükre oly sokat követel, mint azt minden alkalommal tenni szokta; mert azt hiszem, hogy az ily beszédekből mindig kéri az önérdék; vagy mint a nagy diák szónok mondá: „Cicero saját érdekében beszél.“ Ohaj-

tanám tehát, ha a tanító ur azokat a sokszor hangoztatott magas követeléseket nem dobálna olyan gyakran elénkbe s a nagy világ elé.

Alföldi arca elpirult, a vér arcába futott, sértett emberi önérzete fellázadt, s nem hagyhatta szó nélkül e méltatlan gyanúsító megtámadást, s rendreutastást, mihez eddig szokva nem volt; persze tudomása nem volt arról, hogy a közeljövőben a viszonyok másként fognak alakulni, s hogy e pár szó csak előjele annak a viharoknak, mely most tolul össze, hogy villámcapásaival egykor lesújtson az önérzetes tanítóra; s mert ezt nem tudva, felállott s férfias büszkeséggel szólt; de szólt volna ő akkor is, ha előzetes tudomása lett volna arról, mi hogy bekövetkezett csak művünk második részében fogja az olvasó látni.

Felemelkedett helyéből s kezében tartva a népnevelési törvényt, érezes, meggyőződés hangján beszélt:

— Tévednek uraim, — szólt — ha azt hiszik, hogy a tanítók követelményei nem jogosak, nem méltányosak; ellenkezőleg, nemcsak hogy jogosak és méltányosak azok, hanem egyszersmind törvényesek is, s a mi jogos, méltányos s hozzá még törvényes is, azt kimondani, minden polgárnak kötelessége. Én ismerem e kötelességemet, s hangoztatom most itt, hangoztatom s fogom hangoztatni mindenütt azt, mit a tanítóság követel, mert a népoktatási törvény 55. §-a körülírja azon kötelezettségeket, melyek a tanító vállaira nehez-

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundatia pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

szemléltetése és a tankönyveknek betekintése, esetleg tanulmányozása kivételével.

Sepsi-Szentgyörgy, 1890. június 10.

Vánts György,
közp. biz. jegyző.

Eötvös Károly Lajos,
közp. biz. elnök.

Kiss Ödön,
muzeum-őr.

Különfélék.

— **Személyi hír.** Benkő Sándor városunk országgyűlési képviselője pár napi látogatóba Kézdi-Vásárhelyre érkezett.

— **Halálozás.** Pásztohi Tibor kézdívasárhelyi kir. aljárásbíró sulyos család csapás érte: kedves kis leánykája, Irma, hosszas és sulyos szenvedések után meghalt. Béke és áldás poraira! — A családi gyászjelentés a következőleg hangzik:

„Alóírtak megtört kebellet tudatják Pásztohi Irmának folyó év és hó 14-én délelőtti fél 9 óra-kor, életének 5-ik évében történt gyászos elhunytát. Az elhunytak földi maradványai folyó év és hó 15-én délután 3 óra-kor fognak a házánál tartandó rövid ima után, a helybeli ev. ref. sírkertben ideiglenesen elhelyeztetni, mely végtisztességtételre a résztvevő közönség szomorúan meghívatik. Emléke legyen áldott, nyugalma csendes! Kézdi-Vásárhelyt, 1890. június hó 14-én. Pásztohi Tibor és neje Kún Jolán, mint szülők. Pásztohi Dezső, mint testvére. Özv. Pásztohi Józsefné sz. Nagy Katalin, özv. Kún Istvánné sz. Könczei Borbála, mint nagyanyák. Pásztohi Ilona férjezett Farczádi Miklósné és férje, Pásztohi Matild férj. Szekeres Gerőné és férje, Kún Irma férj. Rápolthy Gáborné és férje, mint nagynénjük. Pásztohi Jenő, Pásztohi Aladár, Pásztohi Géza, F. Voláti Könczei Domokos, mint nagybátyjuk.”

— **A „Kézdi-polyáni önkéntes tűzoltó-egylet”** a napokban alakult meg nagy érdeklődés mellett. A tisztikar a következőkből áll: Főparancsnok: Lázár Imre Gábor, alparancsnok: Rettegi Albert, segéd tisztikar: Zonda Mihály és Bots Dénes, osztály-parancsnokok: Betegh Pál és Rettegi Lázár, szertárnok: Mihály János, pénztárnok: Szalló Mihály. A gyakorlatok minden vasárnap délután tartanak meg. Buzgalom és kitartással előre!

— **A főhercegnők trónöröklési lemondása.** Mária-Valéria és Margit főhercegnőknek a trónöröklésről való lemondása a jövő hét két első napján és pedig Mária-Valéria főhercegnőé hétfőn, Margit főhercegnőé kedden lesz. A lemondási aktusnál a magyar kormány tagjai közül gróf Szapáry Gyula miniszterelnök, g. Bethlen András, Szilágyi Dezső, báró Orczy Béla és valószínűleg báró Fejérváry Géza miniszterek lesznek jelen.

— **A temesvári lottóperben** a bpesti kir. tábla — Ötvös semmiségi panaszának s az első bíróság ítéletének elvetésével — új végtárgyalás megtartását rendelte el. Elrendelte továbbá, hogy Püspökyné ellen a bünvádi eljárás szintén megindíttassék.

— **A villám áldozatai.** Székely-Keresztúr közelében a napokban dühöngő vihar áldozatokat követelt. A nehéz időben a villám lecsapott Magyar-Zsákonon s agyonütötte a sertéspásztor, ki ekkor a szabadban volt. Ugyanezen időben Botfalván egy a küszöbön ülő hat éves leánykát is villám ért az ölén. A gyermek elájult s csak nagysokára ocsudott fel. Lábai és czipői veszélyes égési sebeket kaptak.

— **A kártyázóknak.** Valaki kiszámította, hogy egy csomag kártya, melyben 32 lap van, hány változatban fordulhat elő három játzó kezében. Ezt ki sem lehet mondani, csak leírni számokkal, hogy 1.376.654.204.252.320-szor változhatik egy kártya elosztása három játzó közt. Már most, ha ezek elhatároznák, hogy addig játszanak, míg valamenyny változaton keresztül mentek s minden órában 20 játszmát végeznének, 7850 millió évre volna szükség.

— **Óriási tűzvész az Uralvidéken.** Egy 11-iki keletű moszkvai távirat jelenti, hogy a lapok jelenléte szerint az urali bányavidéken a newjanski kohók ezer lakóházzal, négy iskolaépülettel, három templommal, három kórházzal és sok raktárral és más épületekkel együtt leégtek. Negyven ember a lángok martaléka lett, 18,000 ember hajlék nélkül maradt.

— **Színészet** című közleményünk térszűke miatt a jövő számra maradt.

RÖVID HIREK.

Halál a tanácsülésen. A bécsi igazságügyi palotában megrendítő eset történt. Harrasovsky Haras Fülöp dr., a legfőbb ítélő- és semmítőszék bi-

rója, a tanácsülésen hirtelen meghalt. — **A francia képviselőháznak** 204 katona tagja van, a kik háboru esetén be fognak rukkolni. — **A párisi egyetem** 10,000 hallgatója közül 1071 külföldi; még pedig 296 orosz és lengyel, 315 balkánfélszigeti, 154 angol. — **Gyújtogató villám.** Erdőbenyén e hó 6-án nagy vihar dühöngött. A vihar alatt a villám beütött a tokaji takarékpénztár házába, annak tetejét négy helyen meggyújtotta s a kéményen át behatolva a konyhába, egy ott játszó kis gyermeket ájulásba ejtett. — **Mammuthosontok** kerültek napvilágra a sátoraljnyhelyi vasuti állomásnál folytatott ásás közben. Az érdekes csontokat átadták a Kárpát-egyesület alelnökének, Siegmeth Károlynak.

Közgazdaság.

Magyar-Francia biztosítótársaság.*

Éppen egy esztendeje, hogy a biztosítótársulat válságos helyzetével foglalkoztunk. Tavaly ilyenkor tudva volt már, hogy a magyar-francia biztosítótársaság gondatlan kezelés és nagy kockázatu üzletek által szenvedett veszteségekben alaptőkéjének legnagyobb részét elvesztette és hogy e nagyreményű társaság, mely nagyjából francia tőkével alapított, a bukás szélére került. Nagy volt az izgatottság az érdekeltek körében és a részvényes, ki drága pénzt veszített, éppen úgy érezte magát könnyelműen megkárosítva, mint a temérdek biztosított fél, mely éveken keresztül rakta pénztét és társulat erszényébe, hogy későbbi éveken élvezhesse a biztosítás jótékony intézményét. A katasztrófa megvolt és sokáig nem volt tudva, mi lesz a vége. E válságos helyzetben akadtak tisztességes, jóra való pénzemberek, kik a bukófélben levő nagy társulat zátonyra került hajóját ismét szabaddá tenni óhajtották. A társulat vezetéséből kibuktak mindazok, kik némiképpen is hozzájárultak a válságos helyzet előidézéséhez, a közönség előtt — nyilvános közgyűlésben — megtörtént a fogadás, hogy a társulatot szolid alapon tovább vezetik, kimutattattott, hogy habár erősen megcsappant a vagyon, de ennek fennmaradt része rendezett viszonyok közt még mindig elegendő arra, hogy az előállott kötelesek teljesíthetők legyenek és minden érdekelte fél szívesen belenyugodott abba, hogy a társulat tovább működjék.

Hisz mindenki, akár részvényes, ki pénzt oda adja, hogy meglegyen az alaptőke, akár biztosított, a ki a forgalmi tőkét szolgáltatja, szívesen belenyugszik abba, hogy egy biztosító intézet, mely éveken át működött, habár a legnagyobb erő megfeszítések mellett, tovább is fennálljon, mert a bukás biztos veszteséget, beláthatlan károkat okoz, a komoly munka ellenben mindig eredménytelenségig kecsesget. A társulat új vezetősége pedig oly szavahihető emberekből állott, oly meggyőzően bizott a magyar-francia biztosítótársaság életképességeiben, hogy még a sikerben kételkedő emberek is meggyőzték és minden érdekelte fél megkönnyebbülve látta a megrekedt hajót újra a tevékenység tengerére vitorlázni.

Egy esztendő múlt el azóta és ma már tudva van, hogy a társulat vezetősége a június 21-ikére behívott közgyűlésnek kénytelen lesz azt a valamást megtenni, hogy elcsalódott. A társulat újabb két millió forint alaptőkéjének ismét odaveszett fele. Odaveszett pedig korábbi bűnök révén, éppen azoknak a nagykockázatu üzleteknek a révén, melyeket a korábbi vezetőség inaugurált és a melyeket az új vezetőség csak iszonyu veszteségek árán volt képes lebonyolítani.

Kitűnik ebből, hogy azok, a kik a magyar-francia biztosító társulatot abba a válságos helyzetbe sodorták, melynek veszedelmes fináléja tavaly a nagyközönség előtt lejárásodott, hazugsággal színezték e helyzetet a nagyközönség előtt, és hazugsággal vitték bele az új embereket, kik nemcsak pénzüikkel, hanem jó hírnévükkel is iparkodtak a társulat baján segíteni. A fekélynek, mely távoly tökéletesen érett volt arra, hogy erős késsel vágassék ki, még abban a veszedelemben is, hogy a páciens belehal, a maradványa megmaradt s tovább rágódott az életképes testen, és most az óriási szervezet ismét mint egy kiaszott, élettelen csontváz áll előttünk.

Fognak-e rajta segíteni? Ez a nagy kérdés, mely az érdekelte köröket foglalkoztatja. Erdemes e, hogy fenntartassék? Kérdési a szakképzett biztosító professzor; tanácsos-e, hogy tovább éljen? mondja az óvatoss részvényes; meddig élhet így tovább? sóhajt fel aggólvá az a temérdek biztosított közönség, a ki ugyszólván egy emberéletre kötött szerződést ezzel a társulattal.

A társulat jelenlegi vezetősége komolyan törekszik arra — mint mondják — hogy ez újabb bajából is kisegítsék az intézetet. Nem kételkedünk abban, hogy megvan a jó akarat, de nem alaptalan az a föltevés, hogy nehéz lesz ezzel a feladat-

tal megküzdenniük. Föladatuk nagy mértékben megnehezült az által, hogy a közönség bizalma immár szintén megrendül.

A nagy közönség bizalma pedig egyenlő érték azzal a részvénytőkével, melyet a részvényesek összeadtak, sőt bizonyos tekintetben nagyobb. Egy biztosítótársulat bizalom nélkül nem működhetik, a bizalom megozza a forgalmat, a forgalom megozza a részvényeseknek a kamatot. Az első azonban, a mi megozhatja a bizalmat, az a társulati alaptőke. És ha a biztosított közönség abban a tudatban és meggyőződésben kötötte meg a magyar-francia biztosítótársulattal szerződéseit, hogy alaptőkéje intakt, szolid értékekből áll, érdekei tehát mindig a kellő védelemben részesülhetnek, ekkor jogos az aggodalma és jogos az is, ha erősebben kopogtat a társulat ajtaján és kérdi, hogy kik azok az urak, kik ma még garanciákat vállalnak a magyar-francia biztosítótársulattal? Tudja a biztosított fél jól, hogy érdeke ma már azonos a részvényes érdekével, mert ha ő veszti a pénztét, akkor a biztosított fél jogai is kétséssé válnak, de a felelősség terhe nehezebben sulyosodik a vezetőség vállaira, ha a részvényes a biztosított fél áll vele szemben. A részvényes érdekeit megóvjá a törvény, a biztosított fél nem talál a törvényben védelmet, mert ez hézagos. Ideje tehát, hogy éppen a magyar-francia biztosítótársaság esetéből kiindulva, a törvényhozás foglalkozék ezzel az ügygyel.

Piaci árak

Kézdi-Vásárhelyt, június 12-én.

Buza (tisztá)	hektóliterenkint	6 frt 60 kr
„ (elegy)	„	— frt — kr
Rozs (tisztá)	„	4 frt 10 kr
Rozs (elegy)	hektóliterenkint	— frt — kr
Arpa (tisztá)	„	4 frt — kr
Arpa (elegy)	„	— frt — kr
Zab	„	2 frt 90 kr
Törökbuza	„	4 frt 40 kr
Kása (köles)	„	8 frt 50 kr
„ (árpa)	„	16 frt — kr
Borsó	„	5 frt — kr
Lencse	„	8 frt — kr
Fuszulyka	„	5 frt — kr
Pityóka (legszebb)	„	1 frt 20 kr
Marhahus	kilogr.-kint	— frt 36 kr
Disznóhus	„	— frt 40 kr
Juh-hus	„	— frt — kr
Szalonna	„	— frt 64 kr
Faggyu (nyers)	„	— frt 20 kr

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Ifj. Dobay János.

Hirdetések.

Hirdetmény.

Dálnokban alóírtnál 1890. évi június 29 től kezdve többféle gazdasági eszközök fognak szabad kézből árverés alá bocsátatni, ezek között egy jó karban levő négy ló erejű **eséplőgép, aratógép, hármass eke, szórórosta**, kitűnő karban levő, járgányra alkalmazható **szeckavágó**, járgányra alkalmazott **malom** s még többféle gazdasági eszközök. Az árverés kezdetét veszi **délután 1 óra**kor s minden következő vasárnap tartani fog. A tárgyak részletfizetés mellett is eladatnak.

Dálnok, 1890. június 10.

Özv. Gaál Zsigmondné.

Sz. 2900.—1890.

Pályázati hirdetmény.

Alsó-Csernáton székhelyvel Alsó- és Felső-Csernáton községből alakított körjegyzői csoportban a **körjegyzői állomás** lemondás folytán üresedésbe jöven, annak betöltésére ezennel pályázatot nyitok.

Ezen állomással 400 frt fizetés, 50 frt irodai helyiség lakpénzátalány, 28 frt irodai átalány és a szabályrendeletileg megállapított magánmunkadíjak élvezete jár.

Felhivatnak mindazok, kik ezen állomást elnyerni óhajtnak, mikép képesítésüket és eddigi alkalmaztatásukat, valamint előéletüket igazoló okmányokkal fölszerelt pályázatukat hozzám **folyó évi június hó 25-ig** nyújtásuk be.

A kijelölésnél az 1883. évi I. t.-cz. 6. §-a és az 1886. évi XXII. t.-cz. 74. §-ban foglalt kívánalmak föltétlenül be fognak tartatni.

K.-Vásárhelyt, 1890. június 10.

Gábor Péter,
főszolgabíró.

* E közleményt az „Ellenzék”-ből vettük át. Szerk.

Hirdetmény.

Az 1891-ik évre érvénnyel bíró választók névjegyzéke a hármasküldöttség által összeállíttatván, központi választmányunk felhívja a város jogosult lakosait, hogy ezen ideiglenes névjegyzeket, mely a polgármesteri hivatalnál folyó évi július hó 5-ik napjától ugyanazon hó 25-ik napjáig naponként délelőtti 8 órától déli 12 óráig kitéve lesz; bárki betekintheti és délután 2 órától estéli 6 óráig azt lemásolhatja.

A fentjelzett ideiglenes névjegyzék ellen 1890. július hó 5-ik napjától ugyanazon hó 15-ik napjáig (tehát 10 napig) felszólalásnak helye van; e felszólalások a polgármesteri hivatalnál adandók be, s ily beadványban többen is felszólalhatnak.

Folyó évi július 5-dikétől ugyanazon hó 25-ig a névjegyzék mellé a beérkezett felszólalások is kitéve lesznek s azokra észrevételét július hó 16-tól július hó 25-ig, tehát az utolsó 10 napon át bárki megteheti.

A felszólalások, ugyszintén az erre tett észrevételek bélyegmentesek; a központi választmányhoz adandók be és a darab átvételéről kívánatra elismervény fog adatni.

Kelt Kézdi-Vásárhelyt, 1890. június hó 11-dikén.

Bartók Károly,
közp. v. elnök.

Kovács Dániel,
közp. v. jegyző.

525252525252525252

Van szerencsém a n. é. közönséggel tudatni, hogy a bábatanfolyamot Kolozsvárrt sikeresen elvégezvén, haza jöttem. Lakásom a Kovács-szerben van. Kegyes pártfogást kérve, maradok

tisztelettel
őzv. Kriza Károlyné
sz. Benke Mari.
okleveles szülésznő.

525252525252525252

Bécsi ékszer-, arany és ezüst órarakatár!

Bécsi ékszer-, arany és ezüst órarakatár!

Van szerencsém a n. é. közönséggel tudatni, hogy 14 napi időtartamra, dusan felszerelt

bécsi ékszer-, arany és ezüst órarakatárommal

Kézdi Vásárhelyre érkeztem. Raktárom **Jamesó Dénes ur vendéglőjében** (3. számú szobában) van, hol ezüst, arany órák, ezüst és arany óralánczok, továbbá mindennemű ékszerek a legjutányosabb árakon kaphatók.

Régi arany ékszerek és tört aranyok becsereáltetnek.

Szíves pártfogást kérve, maradok tisztelettel

Weiss Lajos.

Minden tárgy hivatalosan fémjelezve van.

Csak 14 napi idő tartamra!

Feltűnő jutányos árak!

Feltűnő jutányos árak!

A legkedveltebb és legelterjedtebb fővárosi napilap.

BUDAPESTI HIRLAP

Szerkesztők és laptulajdonosok:

CSUKÁSSI JÓZSEF és RAKOSI JENŐ.

Előfizetési árak:

Egy hónapra 1 frt 20 kr. Egy negyedre 3 frt 50 kr. Félévre 7 frt.

Még június hó folyamán

megjelenik a „Budapesti Hirlap”-ban Stanley könyve

a legújabb afrikai utazásáról:

„A LEGSÖTÉTEBB AFRIKÁBAN”

melyet az egész művelt magyar közönség nagy érdeklődéssel vár.

Az érdekes mű az összes jogosított könyvkiadásokkal (köztük a magyar jogosított könyvkiadás is) egyidejűleg fog megindulni.

A július elsejével belépő új előfizetők Stanley könyvének addig megjelent részét INGYEN kapják meg.

A „Budapesti Hirlap” az egész fűrdő-évad alatt előfizetőinek kívánságára a lapot bárhová utánuk küldi még akkor is, ha nyáron át többször változtatnak tartózkodási helyet.

Az előfizetési összeg legbiztonságosabban postautalványon küldhető a következő czimen:

„Budapesti Hirlap” kiadóhivatala Budapestben, Kalap-utca 16-ik szám.